

ikke selv have baaret Navnet saa længe, men nu faa Adgang til at faa det anerkendt, naar deres Farfader har haft det. Og der kan ligeledes være yngre Folk, der ikke selv have haft Navnet i 20 Aar, men deres Fader har været almindelig kendt under det, og de ville altsaa ogsaa opnaa Adgang til at faa Navnet anerkendt, hvis Ministerens Forslag bliver til Lov. Ministerens Forslag om, at Udstedelsen af Navnebevis skal ske gennem Overpræsidenten i København og Politimesteren paa Landet, vil ogsaa være en Lettelse for Befolkningen. Som Forholdet nu er, i alt Fald paa Landet, mellem Befolkningen og Embedsmændene, vil det altid være en Lettelse, naar der ved Indgivelse af en Ansøgning er indløbet en eller anden Formfejl, at kunne tale med den vedkommende Embedsmand og faa Underretning om, hvorledes man rettest skal bære sig ad for at naa sin Hensigt.

Forslagsstillerne maa ligeledes være den højtærede Minister taknemmelige for den Ændring, der gaar ud paa, at Statskassen skal betale for Udstedelsen af de Navnebeviser, som Øvrigheden faar at udstede. Paa visse Egne vil det blive et temmelig stort Arbejde for vedkommende Politimester, et Arbejde, der let vil kunne nødvendiggøre, at han maa tage lidt mere Medhjælp, end han hidtil har haft, og det vil derfor have sin Betydning, at han bliver saaledes stillet, at han kan se med nogen Velvillie paa disse ny Forretninger. Ogsaa jeg vil derfor meget anbefale den højtærede Ministers Forslag til Vedtagelse.

Om de øvrige Ændringsforslag skal jeg ikke udtale mig, før de respektive Forslagsstillere have haft Ordet for at begrunde dem.

Krabbe: I Henhold til, hvad jeg tillod mig at ytre ved 1ste Behandling, har jeg dels alene, dels sammen med to ærede Medlemmer stillet et Par Ændringsforslag. Jeg skal bemærke, at det kun er en Tilfældighed, der har bevirket, at jeg er ene Forslagsstiller til det første Forslag, medens der er tre Forslagsstillere til det andet. Den af mig fremsatte Bemærkning om, at Faderens og Farfaderens Ejertid af Navnet bør kunne lægges til den nuværende Besidders, blev jo tiltraadt af

den højtærede Minister, der bebudede Ændringsforslag derom. Derfor stillede jeg ikke straks noget Ændringsforslag angaaende dette Punkt, men da Sagen blev sat paa Dagsordenen, og Ministerens Forslag ikke forelaa, stillede jeg mit Ændringsforslag; der var da ikke Tid til at konferere med mine Venner derom. Det er den eneste Grund til, at de to Ændringsforslag fremtræde under en forskellig Form.

Ændringsforslagene ere af væsentlig forskellig Betydning. Om det ene af dem er jeg enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det nemlig, som jeg nu har omtalt, at Faderens og Farfaderens Besiddelsestid af Navnet lægges sammen med den nuværende Besidders Tid. Den højtærede Ministers Forslag har imidlertid tillige optaget, at Afgørelsen lægges fra Ministeriet til Underøvrighederne samtidig med, at Udgifterne i den Anledning paalægges Statskassen. Dette finder jeg ikke tilstrækkelig foranlediget, og jeg tillader mig derfor at raade til, at man ikke vedtager det af den højtærede Minister stillede Forslag, men det af mig stillede Forslag.

Det Forslag, der har principiel Betydning, er imidlertid ikke det nu omtalte, derimod det Forslag, som vi ere 3 om at stille. Det gaar ud paa at føre os tilbage paa den Vej, som Lovgivningsmagten i en længere Aarrække har fulgt med Hensyn til Embedslønninger, bort fra de personlige Sportler og over til faste Lønninger. Der var ved Navneloven en lille Afvigelse derfra. Der er endnu Tid til at indhente det, da Loven paa dette Punkt endnu ikke er traadt i Kraft. Det var ikke vel betænkt, at vi gjorde denne Afvigelse, lad os derfor forandre det, medens det endnu er Tid. Jeg tilraader altsaa meget at vedtage, at Bestemmelsen i Navnelovens § 4 om, at der for Udfærdigelse af Navnebevis betales en Afgift af 4 Kr., som tilfalder vedkommende Embedsmand uden Afdrag i Lønningen, ophæves. Det er, som jeg tillod mig at sige ved 1ste Behandling, af virkelig Betydning baade for Befolkningen og Embedsmændene, at de blive fri for, at der betales private Sportler til Embedsmanden for Udførelsen af hans Gerning. Det kan ikke nægtes, at der her paalægges Embedsmanden en forøget Ulejlighed,